

„МИЛАН КАШАНИН: КЊИЖЕВНИК, ИСТОРИЧАР КЊИЖЕВНОСТИ И УМЕТНОСТИ“

– ИЗВЕШТАЈ С ОКРУГЛОГ СТОЛА

Пројекат „Културолошке књижевне теорије и српска књижевна критика“ организовао је округли сто посвећен делу и културноисторијском значају Милана Кашанина, 22. фебруара у библиотеци Института за књижевност и уметност. Разговор је проистекао из потребе интердисциплинарног проучавања Кашаниновог обимног и хетерогеног опуса из књижевности, историје уметности и културе. Дело овог полихистора расветљено је из угла историје књижевности, историје архитектуре, историје ликовних уметности, графологије, текстологије, музеологије, студија културе и друштвених теорија.

Др Мирјана Глигоријевић Максимовић, научни саветник у пензији у Институту за историју уметности на Филозофском факултету у Београду, говорила је о Кашаниновом интегралном истраживању манастира Студенице, које је 1968. уобличено у монографији о овом значајном културноисторијском споменику и духовном центру Србије. Др Зоја Бојић, историчарка уметности и професор на Универзитету у Новом Јужном Велсу у Сиднеју, представила је рад Милана Кашанина на монографији *Камена открића*. Ма Бранка Иванић, историчарка уметности, музејски саветник у Народном музеју у Београду и приређивач Кашанинове рукописне заоставштине, чији је део објављен у енциклопедијском приручнику *Градови и дворци у средњовековној Србији* 2016. године, представила је методологију и циљеве Милана Кашанина у проучавању српске средњовековне уметности. Излагање др Зорице Хаџић, историчарке књижевности и доцента на Филозофском факултету у Новом Саду било је посвећено кореспонденцији, духовним и интелектуалним додирима и подстицајима између Милана Кашанина и Васе Стајића, значајне културне фигуре првих деценија XX века. Уредник и модератор округлог стола Јана Алексић осветлила је последњу фазу Кашаниновог књижевног стваралаштва, тумачећи његов роман *Привиђења* са културнотеоријских позиција.

Разговори на округлом столу отворили су простор за нова читања Кашанинових већ објављених прозних остварења, монографија и студија, као и за истраживање његове рукописне заоставштине. Указано је на неопходност превредновања Кашаниновог дела и места у систему историје српске књижевности, уметности и културе у XX веку.

